

DE DUBBELE BOEKING

Blijspel in drie bedrijven

door

PETER DAMEN

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE DUBBELE BOEKING** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **PETER DAMEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2003 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

HELEN: werkt pas bij roomservice, is onzeker. Netjes gekleed.

STIJN: hij werkt ook bij roomservice. Is liever lui dan moe. Slonzig uiterlijk.

COR DE BAKKER: netjes geklede vrouw. Stelt alles in het werk om haar huwelijk te redden.

JOHAN DE BAKKER: playboyachtig type, vlot. Kent één gebrek: houdt het met andere vrouwen.

MIRIAM DE LAAT: secretaresse. Wil samen met haar baas (Jan-Willem) een weekendje doorbrengen.

DANIËLLE VAN BREKEL: vrouw van Jan-Willem. Zeer eenvoudig gekleed.

MARTINE: hotel detective. Pas afgestudeerd. Zeer fanatiek.

DECOR:

Stelt een hotelsuite voor. Achter is deur van binnenkomst, rechts een deur naar een slaapkamer, links deur naar een slaapkamer. Middenvoor staat een bank, daarnaast een tafeltje met zeker een telefoon. Radio aanwezig. Verdere aankleding naar eigen inzicht.

EERSTE BEDRIJF

Het is vrijdagavond. Als het doek opengaat is er de lege suite te zien.

Stijn (*zeer slonzig gekleed*): Zo hier moet u zijn. Dit is uw suite.

Miriam (*op, sjouwend met koffer, kijkt rond, knikt*): Nou dat is niet onaardig. Leuk zelfs.

Stijn: Is de beste die we hebben. Hier is de sleutel.

Miriam: Dank je.

Stijn: Had u graag geholpen met de koffer maar mijn rug he. (*voelt aan rug*) Vanmorgen toen ik opstond schoot het er opeens in. Sindsdien heb ik er veel last van.

Miriam: Geeft niet, de koffer was niet zo zwaar. Er zit niet veel in, ik blijf alleen maar het weekend.

Stijn: Nou ik hoop dat u veel plezier heeft het weekend.

Miriam (*loopt wat op en neer*): Dat zal wel lukken. Bedankt. (*Stijn treuzelt, kucht, hand op houden*) O sorry. (*pakt geld uit tas*) Neem me niet kwalijk (*geeft geld*)

Stijn (*kijkt, loopt deur binnenkomst*): Dank u wel.

Miriam: Jouw naam was Stijn is het niet?

Stijn (*omdraaiend*): Jawel. Hoezo?

Miriam (*haalt geld uit tas, loopt naar Stijn*): Luister eens Stijn. Er komt nog iemand voor deze kamer. Zou jij die zo spoedig mogelijk naar boven willen brengen?

Stijn (*pakt rug*): Zou het graag doen mevrouw, maar die rug he?

Miriam (*geeft geld*): Och veel bagage heeft hij ook niet. Het is alleen zaak dat hij zo snel mogelijk boven is.

Stijn (*kijkt weer*): Nou bedankt zeg. Zo gauw hij er is breng ik hem naar boven, als mijn rug het toelaat natuurlijk.

Miriam: Vanzelfsprekend, bedankt.

Stijn: U bedankt. (*af, half in deur*) Hoe heet die mijnheer die zo snel mogelijk naar boven moet?

Miriam: Och goed dat je het vraagt. Dat is mijnheer van Brekel. Hij zal wel naar mevr. de Laat vragen.

Stijn: Mijnheer van Brekel. Prima, als ik hem zie is hij zo boven mits..

Miriam (*vult aan*): Je rug het toelaat. Ik weet het.

Stijn: Eh ja. (*af, hoofd door deur*) Mocht u iets nodig hebben, u weet het mijn naam is Stijn. Kunt altijd bij de roomservice (*wijst telefoon*) nummer negen naar mij vragen. Kom dan zo snel mogelijk. (*trekt pijnlijk gezicht*)

Miriam: Ik weet het zo snel als je rug het toelaat tenminste.

Stijn: Juist. (*af*)

Miriam (*zucht*): Nou, dat is er ook eentje die het werken niet heeft uitgevonden. Maar goed we zien wel hoe het loopt. Hoop toch wel dat Jan-Willem gauw komt. Eens kijken wat er achter die deur is. (*wijst deur slaapkamer, kijkt*) Ah de slaapkamer, dan zal daar zeker de badkamer zijn. (*kijkt*) Nee ook nog een slaapkamer. Wat luxe. Twee slaapkamers met twee badkamers. We hebben maar één slaapkamer nodig. Eens kijken, eerst wat opruimen en dan hopen (*kijkt horloge*) dat Jan-Willem er is. (*pakt koffer naar linkse slaapkamer*)

Helen (*op deur binnenkomst, sjouwend met koffer*): Zo mijnheer en mevrouw hier moet het zijn.

Cor (*eenvoudig leuk gekleed, kijkt rond*): Zo dat is nog eens leuk.

Helen: Het is de beste suite die we hebben mevrouw. (*zet koffer neer*) U heeft zelfs twee slaapkamers.

Cor: Toe maar. Twee slaapkamers? Nou het is niet de bedoeling dat we die alle twee gebruiken. We hebben de laatste tijd al teveel apart geslapen, niet dan Johan? (*kijkt om*) Johan? Waar is hij nu?

Helen: Misschien nog op de gang?

Johan (*op, zeer vlot gekleed*): Hier ben ik al. Keek naar de kunstvoorwerpen aan de muur. Prachtig die abstracte schilderijen.

Helen: Die zijn niet echt.

Johan (*verbaasd*): Niet? (*haastig*) Niet dat ik dat niet zag hoor, een perfecte imitatie.

Cor: Sinds wanneer heb jij verstand van kunst?

Johan: Ik heb er geen verstand van ik.. (*tot Helen*) Hoe weet jij dat die niet echt zijn?

Helen: Ik studeer kunstgeschiedenis. Doe dit werk erbij om wat extra's te verdienen.

Johan: Och dan kan jij me misschien eens uitleggen..

Cor: Johan!

Johan: Geheel vrijblijvend natuurlijk.

Helen: Zou het graag doen mijnheer. Maar dat mag niet. Ik durf zelfs niet. Ben pas begonnen en heb het geld hard nodig de studiefinanciering van een student wordt de laatste tijd ook steeds minder.

Cor: Je hoeft niet bang te zijn voor je baantje meisje. Hij maakte maar een grapje.

Johan (*kijkt rond*): Nou....

Helen (*pakt koffer op*): Zal ik de koffer in de slaapkamer zetten?

Cor: Graag, doe die rechtse maar. (*Helen sjouwend met koffer naar rechtse slaapkamer*) Nu zijn we net hier en jij begint weer te flirten.

Johan (*verbaasd*): Ik? Doe niet zo gek zeg. (*gaat in bank zitten*) Kan ik er wat aan doen dat dat kind zich aan mij opdringt?

Cor: Aan jou opdringt? Je bent weer bezig..

Helen (*op*): Zo. De koffer staat op de slaapkamer. Daar is ook een badkamer maar dat ziet u vanzelf. Kan ik nog iets voor u doen?

Cor: Nee hoor. Reuze bedankt. Johan?

Johan: Hum? (*Cor gebaar van geld. Johan haalt geld uit zak*) Kijk eens. Hoe is jouw naam? Dat is makkelijk als we iets nodig hebben. (*geeft geld*)

Helen: Dank u wel. Ik heet Helen. U kunt bij de roomservice altijd naar mij vragen. (*wil gaan*)

Johan: Nu je er toch bent, wil je voor ons een fles champagne halen?

Helen: Natuurlijk. Ik breng hem zo. (*af*)

Cor: Champagne?

Johan: Ja. (*gaat zitten*) We hebben dit weekend toch iets te vieren. (*klopt op bank naast zich*)

Cor (*gaat naast hem zitten*): Wat hebben we dan te vieren?

Johan (*slaat arm om Cor*): Ik zie dit weekendje als een tweede huwelijksreis. Een nieuwe start.

Cor (*zucht*): Als dat eens waar mocht zijn. Hoe komt het toch dat we de laatste tijd toch zo vaak ruzie hebben Johan?

Johan: Omdat jij vindt dat ik teveel naar andere vrouwtjes kijk.

Cor: Niet geheel ten onrechte natuurlijk. Hoe zat dat met dat blondje?

Johan (*zucht*): Ja, dat blondje. Goed je hebt gelijk. Ik had dat nooit moeten doen. Maar ik heb toch gezegd dat het me speelt?

Cor: En met die Angelique?

Johan (*gelukzalig*): Angelique. (*verontwaardigd*) Daar is niets gebeurd.

Cor: Omdat ik op tijd thuis kwam.

Johan: Och schat, dat is nu allemaal voorbij. Vergeven en vergeten. Er is er maar èèn en dat ben jij.

Cor: Laten we het hopen.

Johan: Vertrouw mij nu maar. Ik hou toch alleen maar van jou? Kom dan gaan we onze koffer uitpakken. (*gearmd af slaapkamer*)

Helen (*klopt, kijkt om deur*): Mijnheer en mevrouw de Bakker? (*op dienblad fles champagne met twee glazen*) Zijn zeker in de slaapkamer. Zal het hier maar neerzetten. (*dienblad op tafeltje*) Zo. (*af*)

Miriam (*op in badjas, kijkt rond*): Het is net alsof ik iets hoorde. (*ziet fles champagne*) Zie je dat is Stijn waarschijnlijk geweest. (*vertederd*) Die Jan-Willem heeft een fles champagne besteld. Kijk met twee glazen. Wat is mijn baas toch romantisch. (*schenkt in*) Ik zal een glaasje drinken als ik in bad zit. Misschien verrast hij mij wel en komt hij erbij zitten. (*af slaapkamer*)

Johan (*op*): Ik zal eens kijken of Helen al een fles gebracht heeft Cor.

(*ziet fles*) Jawel. Hè nu heeft ze hem al open gemaakt. Je kunt zien dat ze nog onervaren is. Bovendien heeft ze maar één glas erbij gezet. Wat dom. Cor, nu heeft (*loopt deur slaapkamer*) die Helen een fles champagne.... (*af slaapkamer*)

Miriam (*op*): Weet je wat? Ik zet de radio aan. Met van die romantische muziek. Als Jan-Willem dan komt, komt hij gelijk in romantische sferen. (*draait aan radio totdat er romantische muziek is*) Prima. Dat is net de muziek waar hij van houdt. (*neuriënd af*)

Johan (*op*): Natuurlijk bel ik voor een tweede glas. We kunnen toch slecht uit één glas drinken? (*verbaasd*) Wat nu? Hoe kan die radio nu opeens spelen en dan van die muziek. (*zet radio af, telefoon*) Mag ik Helen?... Hallo Helen met de Bakker... Klopt, zeg je hebt nu wel die fles champagne hier neergezet maar... Ja het was het goede merk tenminste dat denk ik, (*kijkt fles*) ja dat is prima maar je bent een glas vergeten.... Hoezo twee glazen er staat er maar één. (*kijkt op grond*) Nee die is niet gevallen, bovendien vallen glazen toch niet vanzelf om?... Breng je er nog eentje? Prima. (*telefoon neer, loopt slaapkamer*) Cor, ze brengt er nog eentje maar we kunnen ook naar de bar gaan, kunnen we het hotel gelijk bekijken. (*af*)

Miriam (*op, met glas champagne*): Wat vreemd, ik hoor iets. Niemand te zien. (*wil teruggaan*) He, de radio. Doet het niet. (*loopt naar radio*) Hoe kan dat nu. Hij staat af! (*zet radio aan*) Het lijkt wel alsof het hier spookt. (*kijkt rond, zet glas champagne op dienblad*) Of zou Jan-Willem er al zijn en plaagt hij maar wat. Ik zal eens in die andere slaapkamer gaan kijken. (*loopt richting rechtse deur*) Of trouwens zoiets doet Jan-Willem niet. Ik ga in bad. (*af linkse deur*)

Johan (*op in deur*): Hoezo hoor je praten? Er is hier toch niemand? (*ziet glas*) O, je hebt Helen gehoord, die heeft een glas gebracht. Ben je nu klaar dan kunnen we naar de bar. Heb wel zin in een glaasje.

Cor (*andere kleren aan*): Ik ben klaar zullen we gaan? (*Johan kijkt naar radio*) Wat sta je nu naar die radio te kijken?

Johan: Ik snap er niets van. Straks stond die radio aan. Ik zet dat ding uit en nu staat hij weer aan. Hoe kan dat nu? (*zet radio af*)

Cor: Och dat is toch simpel? Dat zal Helen wel gedaan hebben toen ze die fles en later dat glas bracht. Werkt sfeerverhogend zal ze wel denken. (*wijst fles*) Wat doen we met die fles?

Johan: We drinken even een glaasje in de bar en maken die fles dan leeg op bed.

Cor (*zwoel*): Zullen we het bezoek aan de bar dan maar overslaan?

Johan (*schudt hoofd*): Nee hoor, wat in het vat zit verzuurt niet moet je maar denken. (*beiden af*)

Miriam (*op*): Ik weet niet wat ik hier allemaal hoor. Ik hoorde toch duidelijk

praten. Ik zal die radio wat zachter zet... (*wijst naar radio*) Hij staat af!
Ik..

Johan (*half op deur binnenkomst*): Ik pak even mijn portemonnee. Die ligt zeker nog in de slaapkamer. Ga jij maar vast naar de bar. Kom zo. Bestel maar iets. (*op*)

Miriam (*verschrikt, trekt aan badjas*): Wat komt u hier doen?

Johan (*schrikt*): Dat kan ik beter aan u vragen. Wat doet u in onze kamer?

Miriam: Uw kamer? Mijn kamer zult u bedoelen.

Johan: Uw kamer? Onze kamer. (*wijst slaapkamer*) Dat is onze slaapkamer.

Miriam (*wijst naar haar slaapkamer*): En dat is mijn slaapkamer.

Johan: Hoe kan dat nu? Mag ik u trouwens mijn complimenten maken. Die badjas staat u voortreffelijk.

Miriam: Kan zijn maar ik wil nu dat u weggaat.

Johan: Ik weggaan? (*gaat zitten*) Denk er niet aan. Ik blijf in onze kamer.

Miriam: Onze kamer? Wat bedoelt u daar mee?

Johan: De kamer van mijn vrouw en mij. (*springt verschrikt op*) O, als mijn vrouw dit ziet.

Miriam: Hoezo?

Johan (*ijsbeert*): Wij zijn naar dit hotel gekomen omdat ons huwelijk niet al te best meer is. Ik heb een paar affaires gehad met andere vrouwen. (*heft handen op*) Maar dat is nu allemaal voorbij. Direct ziet ze u. En dan wel in uw badjas. (*smekend*) Ga u gauw aankleden en verdwijnt u alstublieft.

Miriam (*gaat zitten, badjas behoedzaam dichtdoen*): Denk er niet aan. Waarom zou ik gaan? Dit is mijn kamer en bovendien komt mijn.. eh mijn vriend direct ook nog.

Johan: Ook dat nog. (*ook op bank*) Hoe moeten we dat oplossen?

Miriam (*haalt schouders op*): Weet ik het. (*telefoon gaat*)

Johan (*net iets eerder*): Met de Bakker.... Ja ik om eraan schat. Kan mijn portemonnee niet zo snel vinden.... Jawel, ben er zo. (*telefoon neer*) Poe goed dat ik hem opnam.

Miriam: En als dat mijn eh mijn vriend nu eens was geweest?

Johan: Ja weet ik het? Kleet je nu aan en ga alsjeblieft weg. Zal ik de receptie bellen en vragen of ze nog een andere kamer hebben?

Miriam (*schudt hoofd*): Denk er niet aan. Mijn eh vriend heeft deze kamer geboekt en ik blijf hier.

Johan (*zenuwachtig*): Ik moet nu naar beneden. Mijn vrouw wordt ongeduldig.

Miriam: Laat haar vooral niet wachten. Zeg maar tegen haar dat jullie straks een andere kamer hebben.

Johan (*loopt deur binnenkomst*): O nee, geen denken aan. Dit is de duurste suite van het hotel en ik ga niet naar een andere kamer.

Miriam: Zelf weten. (*staat op*) Ik ga ook niet.

Johan (*in deur*): Dat zullen we straks dan wel eens zien. Ik moet nu naar..

Miriam: Je vrouw. Ik wacht hier wel op mijn eh..

Johan: Vriend. Je vriend. Moet nu echt gaan. (*af*)

Miriam (*ijsbeert*): Hoe moet nu? Jan-Willem komt direct en die mensen zitten ook in deze kamer. Ik snap niet hoe dat kan gebeuren. Ik zal me trouwens eerst maar eens gaan aankleden. (*af*)

Johan (*achter toneel*): Waarom ben je nu boos? Ik ben toch zo gauw mogelijk gekomen? Laat mij maar. (*klopt, kijkt om deur, op*) Ik snap je echt niet.

Cor (*op*): Waarom klopt je op de deur?

Johan: Och macht der gewoonte denk ik.

Cor: Waar bleef je? Zit ik daar in de bar en wie komt er? Geen Johan. Ik bel en wie komt er? Geen Johan.

Johan (*kijkt naar linkse deur*): Maar ik zei toch dat ik mijn portemonnee niet kon vinden? Ik heb hem zelfs nu nog niet.

Cor: Dan is het maar goed dat ik niet in de bar gebleven ben. We kunnen niet eens onze drankjes betalen.

Johan (*wegwerpgebaar*): Och die zouden ze wel op ons kamer- nummer geschreven hebben.

Cor (*gaat op bank zitten*): Je hebt gelijk. Ik stel me aan. Sorry.

Johan (*achter bank, handen op schouders Cor*): Och het geeft niet dan gaan we vroeg naar bed. We nemen de fles champagne mee en..

Cor: Gaan direct daarna slapen, ik ben moe. Slaap de laatste tijd toch al slecht.

Johan: Dat is nu allemaal voorbij. Vanaf nu is alles anders. (*zucht*) Hoop ik.

Cor: Inderdaad. Vanaf nu zullen we iets moois van ons huwelijk maken he Johan? (*staat op, loopt richting slaapkamer*)

Johan: Inderdaad. En nu..

Miriam (*op, nog steeds in badjas*): O jullie zijn al terug?

Cor (*draait zich om, verbaasd*): Wie is dat?

Johan: Dat is.. Hoe heet je eigenlijk?

Cor: Jij kent haar?

Johan: Nou kennen is overdreven. Ik..

Cor (*boos*): Nou nog mooier. We komen naar dit hotel om nota bene ons huwelijk te redden omdat mijnheer (*handen in zij*) een paar vriendinnen heeft gehad en nu zit er een vrouw in onze kamer.. in badjas nog wel. En hij kent haar.

Johan: Nou zo is het niet precies schat.

Cor: Noem me geen schat. Ik..

Johan: Luister nu eens. Ik heb haar straks pas voor de eerste keer gezien. Toen ik mijn portemonnee ging halen stond ze opeens voor mijn neus.

Cor (*loopt naar voren*): Ah daarom bleef je zolang weg. En ik maar in de bar zitten wachten.

Miriam: Ik geloof niet dat u het begrijpt.

Cor (*dreigend naar Miriam*): Ik zal het natuurlijk weer niet begrijpen. Hoe lang ken je hem al?

Miriam (*loopt terug*): Ik ken hem pas een paar minuten. We liepen elkaar tegen het lijf toen..

Cor: Kijk eens aan er is ook al lijfelijk contact geweest.

Miriam: Bij wijze van spreken. Alleen bij wijze van spreken. Ik wacht op mijn vriend.

Cor: Haha een triootje, nog mooier. Dat heeft hij nog nooit gedaan.

Miriam (*loopt zich vast*): Mevrouw, geloof me. U begrijpt het niet. Ik ken uw man niet eens. Straks was de eerste keer dat we elkaar gezien hebben.

Cor (*dreigend voor Miriam*): Wat doe jij dan in onze kamer? Nou? Nou?

Johan (*trekt Cor terug*): Schat luister nu eens. Er is een vergissing in het spel.

Cor: Ja, dat ik weer eens te snel terug ben.

Johan (*duwt Cor in bank*): Nee, nee en nog eens nee. Wij hebben deze kamer geboekt en die mevrouw heeft ook deze kamer geboekt. Zonder dat we het van elkaar wisten. Het hotel heeft een fout gemaakt. Ik heb die mevrouw nog nooit gezien. (*zucht*) Helaas.

Cor (*kijkt naar Miriam*): Is dat echt waar? (*Miriam knikt*) Jullie hebben elkaar van te voren nog nooit gezien? (*Johan en Miriam schudden hoofd*) En u wacht op uw vriend?

Miriam (*knikt*): Nou ja vriend. Het is eigenlijk meer.. eh mijn baas.

Cor: Wat gij ook al Judas?

Johan (*tot Miriam*): Mijn vrouw gooit er zo nu en dan een Bijbelse spreuk door.

Miriam: Alles berust op een misverstand. Geloof me mevrouw. (*loopt voorzichtig naar bank, gaat helemaal aan andere kant zitten*) Mijn vriend.. eh baas had er allang moeten zijn.

Cor: Hoe komt het dat jij in je badjas rondloopt?

Miriam: Ik wilde in bad, maar ik hoorde steeds iets, dan stond die radio aan dan weer uit. Ik wist niet wat er gebeurde.

Johan: Dat zijn wij geweest. Wij hadden hetzelfde. Alleen wilden wij niet in bad.

Cor: Maar hoe nu verder? (*alle drie denken*)

Miriam (*slaat op knie*): Ik weet het ik bel die Stijn, van de roomservice.
Die moet dan maar komen en het oplossen.

Cor: Een goed idee. Dan bellen wij die Helen op, die is ook van de roomservice. Moeten zij het maar oplossen.

Miriam (*naar telefoon*): Met de Laat.... Klopt.... Zou u aan Stijn willen vragen of hij naar mijn suite komt? (*hoorn neer*) Komt eraan.

Cor (*wijst naar toestel*): Nu jij Johan.

Johan (*draait nummer*): Met de Bakker..... Nee, niet die de bakker mijn naam is de Bakker.... Jawel, klopt. Zou u aan Helen willen vragen of ze naar onze suite komt? Dank u wel. (*hoorn neer*) Komt eraan.

Miriam (*zit weer*): Dit heb ik nog nooit meegemaakt. Ik heb toch al in veel hotels geloged maar dit.. (*schudt hoofd*)

Cor: Zeker veel weekendjes weggeweest met uw vriend.. eh baas?

Johan (*ijsbeert*): Daar hebben wij niets mee te maken Cor. Dat zijn privé zaken.

Miriam (*springt omhoog*): Och, ik heb me nog niet eens voorgesteld. (*handen schudden*) Miriam de Laat.

Cor (*hand schudden*): Cor de Bakker.

Johan (*hand schudden*): Johan de Bakker. Ook wij hebben dit nog nooit meegemaakt.

Cor: Wij hebben nog niet zoveel in hotels geloged. Misschien jij wel Johan?

Johan: Natuurlijk niet, doe niet zo achterdochtig. Ik.. (*wordt op deur geklopt*) dat zal één van de twee zijn. (*doet open*)

Helen (*gehaast op*): U had gevraagd of ik naar uw suite kwam? Ja, ik snap het ook niet van dat glas. Ik weet zeker dat ik.. (*wijst tafeltje ziet Miriam*) Wie is dat? (*wijst Cor*) Dat is toch uw vrouw. (*slaat hand voor mond*) O sorry, dat zijn mijn zaken niet. Neem mij niet kwalijk.

Johan: Maar dat worden wel jouw zaken. Dat is namelijk (*wijst Cor*) mijn vrouw en dat (*wijst Miriam*) is een wildvreemde vrouw die zich net aan ons heeft voorgesteld.

Helen: Maar wat doet u dan hier in deze suite? Is er iets op uw kamer kapot?

Miriam: Alles werkt, alleen dit is niet de suite van hen, (*wijst Cor en Johan*) maar van mij.

Cor: En je vriend.. eh baas.

Johan: Cor! Dat is privé.

Helen (*verbaasd*): Uw suite? Maar ik heb meneer en mevrouw de Bakker hier naar toe gebracht. Ik.. (*wordt op de deur geklopt*)

Miriam (*loopt naar deur*): Dat zal Stijn zijn. (*deur open*)

Stijn (*op*): He he. Ik ben zo snel gekomen als ik kon. Maar met die rug he. (*voelt aan rug*)

Miriam: Allang goed, luister eens Stijn.

Stijn: Het spijt me maar ik heb die vriend van u nog steeds niet gezien. Hij is nog niet beneden bij de balie gesignaleerd. Ik.. (*ziet rest, wijst Johan*) Ach hij is er al. Maar wat dan de rest hier doet en wat ik hier moet snap ik niet.

Miriam: Dat zal ik je duidelijk maken. Deze mensen logeren hier.

Stijn: Logeren hier?

Miriam: Klopt. Zij logeren in mijn suite.

Stijn: In uw suite? U verhuurt uw suite onder? (*schudt hoofd*)

Dat mag niet.

Miriam: Dat bedoel ik niet. Ik..

Cor: En je vriend eh baas.

Miriam: Hebben deze suite gehuurd en zij ook.

Stijn (*schudt hoofd*): Kan niet. U heeft deze suite gehuurd. Stond er toch zelf bij toen er beneden, (*voelt aan rug*) he een steek in mijn rug, gezegd werd dat u naar deze suite moest.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto